

ການຊົງເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ - ເລກທີສິບຫ້າ

ຕາປະທັບທິເຈດ ແລະ ການເປີດເຜີຍຄວາມຈິງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ

Jeff Pippenger

2023-11-13

ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເປີດຕາປະທັບດວງທິເຈດແລ້ວ, ໃນສະຫວັນກໍເກີດຄວາມສະຫງົບຢູ່ປະມານເຄິ່ງຊົ່ວໂມງ.
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນທູດສະຫວັນເຈດອົງຜູ້ຢືນຢູ່ຕາພຣະພັກພຣະເຈົ້າ;
ແລະໄດ້ມີການປະທານແກ່ພວກເຂົາຄົນລະແກ້ວແຕ່ເຈດໜ່ວຍ.
ແລະມີທູດສະຫວັນອົງອື່ນໆມາຢືນຢູ່ທິເທ່ນບູຊາ, ຖືກະຖາງຄຳສຳລັບເຜົ່າເຄື່ອງຫອມ;
ແລະໄດ້ມີການປະທານເຄື່ອງຫອມຈຳນວນຫຼາຍແກ່ທ່ານ, ເພື່ອທ່ານຈະນຳຖວາຍພ້ອມກັບຄຳອະທິຖານຂອງ
ບັນດາວິສຸດຊົນທັງປວງເທິງແທ່ນບູຊາຄຳທີ່ຢູ່ຕາພຣະທົນຶ້ງ. ແລະຄວັນເຄື່ອງຫອມນັ້ນ,
ຊົງມາພ້ອມກັບຄຳອະທິຖານຂອງບັນດາວິສຸດຊົນ,
ໄດ້ລອຍຂຶ້ນສູ່ເບື້ອງພຣະພັກພຣະເຈົ້າຈາກມືຂອງທູດສະຫວັນອົງນັ້ນ.
ແລະທູດສະຫວັນອົງນັ້ນໄດ້ນຳກະຖາງນັ້ນ, ເຕັມໄຟຈາກແທ່ນບູຊາໃສ່ໃນນັ້ນ,
ແລ້ວໂຍນລົງໃສ່ແຜ່ນດິນໂລກ: ແລະກໍເກີດມີສຽງຕ່າງໆ, ສຽງຟ້າຮ້ອງ, ຟ້າແມບ, ແລະແຜ່ນດິນໄຫວ.
ພຣະນິມິດ 8:1-5.

ພວກເຮົາກຳລັງກ່າວເຖິງການເທລົງມາຂອງໄຟອັນບໍລິສຸດຈາກພຣະວິຫານສັກສິດໃນສະຫວັນ
ໃນຊ່ວງປະຫວັດສາດທີ່ສະຫະລັດອາເມລິກາຈະນຳເອົາໄຟອັນບໍລິສຸດລົງມາຈາກສະຫວັນຊັ້ນທຳອິດ.
ການເປີດເຜີຍເຖິງສິ່ງທີ່ຟ້າຮ້ອງທັງເຈດໄດ້ເບິ່ງສຽງອອກໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 10 ນັ້ນ
ໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ປະທັບຕາໄວ້ຈົນກະທັ້ງກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນຈະປິດລົງ.
ເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນນັ້ນກໍຖືກພັນລະນາເຊັ່ນກັນວ່າຢູ່ໃນຈຸດໃກ້ຈະປິດລົງ ເມື່ອຕາປະທັບທິເຈດຖືກເປີດ.

ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ຢ່າປະທັບຕາຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງໜັງສືນີ້ໄວ້;
ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ. ຜູ້ໃດທີ່ອະທິບາຍ, ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນອະທິບາຍໄປ; ແລະຜູ້ໃດທີ່ໂສໂຄກ,
ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນໂສໂຄກໄປ; ແລະຜູ້ໃດທີ່ຊອບທຳ, ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຊອບທຳໄປ; ແລະຜູ້ໃດທີ່ບໍລິສຸດ,
ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍລິສຸດໄປ. ພຣະນິມິດ 22:10, 11.

ການເປີດຜະນຶກທິເຈດເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ທູດສະຫວັນທັງເຈດກຳລັງຕຽມເປົ້າແກ.

ແລະທູດສະຫວັນທັງເຈດ ຜູ້ທີ່ຖືແກເຈດໄດ້ຕຽມພ້ອມເພື່ອຈະເປົ້າ. ພຣະນິມິດ 8:6

ເມື່ອເວລາແຫ່ງການທົດລອງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ "ບໍ່ມີຜູ້ໃດ" "ສາມາດເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານໄດ້"
ເພາະວ່າການຊົງຂໍຮ້ອງແທນເພື່ອບາບຂອງມະນຸດໂດຍພຣະຄຣິດໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ.
ເວລາແຫ່ງການທົດລອງໄດ້ປິດລົງແລ້ວ
ແລະທູດສະຫວັນທັງເຈດອົງໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາໃຫ້ແທນຂັ້ນແຫ່ງພຣະພິລດຂອງພຣະເຈົ້າລົງ.

ແລະພຣະວິຫານກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວັນ ອັນເກີດຈາກພຣະສິລິຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຈາກລົດເດດຂອງພຣະອົງ;
ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານໄດ້
ຈົນກວ່າໄພພິບັດທັງເຈດຂອງທູດສະຫວັນທັງເຈດຈະສຳເລັດລົງ.
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງອັນດັງກ້ອງດັງອອກມາຈາກພຣະວິຫານ ກ່າວແກ່ທູດສະຫວັນທັງເຈດວ່າ,
ຈົ່ງໄປເຖິດ ແລະເທພາຊະນະແຫ່ງພຣະພິລດຂອງພຣະເຈົ້າລົງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ພຣະນິມິດ 15:8, 16:1.

ບໍ່ມີຂໍ້ບັງຊີໃດໆວ່າ ທູດສະຫວັນທັງເຈດອົງທີ່ເປົ້າແກທັງເຈດໃນພຣະນິມິດ ບົດ 9 ຫາ 11
ແຕກຕ່າງຈາກທູດສະຫວັນທັງເຈດອົງທີ່ເປົ້າແກທັງເຈດໃນພຣະນິມິດ ບົດ 9 ຫາ 11

ລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງການພິພາກສາທຶກິດແທນໂດຍແກ່ທັງເຈັດນັ້ນ
ຂະໜານກັບສະຖານທີ່ເລະຜົນກະທົບຂອງຂັນທັງເຈັດແຫ່ງພຣະພິໄລດຂອງພຣະເຈົ້າໃນບົດ 16.
ແລະເພື່ອເປັນການເຊື່ອມໂຍງທຸກຊັດເຈນຍິ່ງຂຶ້ນ, ການພິພາກສາໂດຍແກ່ເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກເອີ້ນໂດຍກົງວ່າ
ໄພພິບັດ.

ແລະມະນຸດທີ່ເຫຼືອຢູ່ ຜູ້ຊົງບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າດ້ວຍໄພພິບັດເຫຼົ່ານີ້ ກໍຍັງບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກການງານແຫ່ງມືຂອງຕົນ
ເພື່ອຈະບໍ່ນະມັດສະການພວກຜູ້ຮ້າຍ ແລະຮູບເຄົາລົບທີ່ເຮັດດ້ວຍຄຳ ແລະເງິນ ແລະທອງສຳລິດ ແລະຫີນ
ແລະໄມ້ ຊຶ່ງຈະເບິ່ງກັບເຫັນ ຈະໄດ້ຍິນກັບໄດ້ຍິນ ແລະຈະຍ່າງກັບໄດ້. ພຣະນິມິດ 9:20

ການເປີດຕາປະທັບທີ່ຈັດໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໂດຍເຈດຕະນາພາຍໃນບໍລິບົດແຫ່ງຄວາມໃກ້ໄຂ້ມາຂອງການສົນຊຸດ
ດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ. ຕາປະທັບທີ່ຈັດເປັນພະຍານຄົນທີ່ສອງຂອງສົງທິຈັດຟ້າຮ້ອງ
"ໄດ້ກ່າວອອກມາ," ຊຶ່ງທັງ John ແລະ Paul ຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຂຽນ.

ແລະຮ້ອງດ້ວຍສຽງອັນດັງ ເໝືອນດັງເມື່ອສົງໃດຄຳລາມ; ແລະເມື່ອທ່ານໄດ້ຮ້ອງແລ້ວ,
ຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດກໍໄດ້ເບິ່ງສຽງຂອງຕົນ. ແລະເມື່ອຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດໄດ້ເບິ່ງສຽງຂອງຕົນແລ້ວ,
ຂ້າພະເຈົ້າກໍລັງຈະຂຽນ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງໜັງຈາກສະຫວັນກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ,
"ຈົ່ງຜະນຶກຂໍ້ຄວາມທີ່ຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດໄດ້ເບິ່ງອອກມາໃນໄວ້ ແລະຢ່າຂຽນມັນ." ພຣະນິມິດ 10:3, 4.

ສົງທິຈັດສຽງຟ້າຮ້ອງໄດ້ "ກ່າວອອກມາ" ນັ້ນ ຖືກຜະນຶກໄວ້, ແລະໃນບົດທີ່ຊົ່ວສອງ
ຄຳພະຍາກອນທີ່ໄດ້ຖືກຜະນຶກໄວ້ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກເປີດຜະນຶກອອກ,
ແລະເຊັ່ນດຽວກັນກັບຕາປະທັບທີ່ຈັດ
ມັນຈະຕ້ອງຖືກເປີດຜະນຶກອອກກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການພິສູດຈະສິ້ນສຸດລົງ.

ຊົດສະເຕີໄວທ໌ ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ການປະທັບຕາສົງທິຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດ "ໄດ້ເວົ້າ" ນັ້ນ
ເປັນການກະທຳອັນດຽວກັນກັບຂອງສົງໃດແຫ່ງຕະກູນຢູດາ
ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ບັນຊາດານຕົນໃຫ້ປະທັບຕາໜັງສືຂອງຕົນໄວ້ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ.
ໜັງສືຂອງດານຕົນແລະພຣະນິມິດເປັນໜັງສືທີ່ວ່າດຽວກັນ, ແລະໃນພຣະນິມິດ
ພຣະເຢຊູຖືກສຳແດງເປັນສົງໃດແຫ່ງຕະກູນຢູດາ
ເມື່ອພຣະອົງເປີດຜະນຶກໜັງສືທີ່ຖືກປະທັບຕາດ້ວຍຕາທັງເຈັດ, ດັ່ງນັ້ນ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ບັນຊາດານຕົນໃຫ້ປະທັບຕາໜັງສືຂອງຕົນໄວ້ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ
ກໍແມ່ນສົງໃດແຫ່ງຕະກູນຢູດານັ້ນເອງ. ສົງໃດແຫ່ງຕະກູນຢູດາ
ຄືພຣະອົງຜູ້ປະທັບຕາແລະເປີດຜະນຶກພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ, ເພາະພຣະອົງຄືພຣະວັດຈະນະ.

"ຫຼັງຈາກຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດນີ້ໄດ້ເບິ່ງສຽງຂອງມັນອອກແລ້ວ ຄຳບັນຊາກໍມາເຖິງໂຢຮັນ
ເໝືອນດັງທີ່ມາເຖິງດານຕົນ ກ່ຽວກັບໜັງສືນັ້ນວ່າ:
'ຈົ່ງຜະນຶກສົງທັງຫຼາຍທີ່ຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດໄດ້ເບິ່ງອອກມາໃນໄວ້.'" The Seventh-day Adventist Bible
Commentary, volume 7, 971.

ຫຼັກຖານພາຍໃນໃນບົມດານຕົນ ແລະ ພຣະນິມິດ ຊື້ອກວ່າ ການເປີດຜະນຶກດ້ວຍທິຈັດ
ເປັນພະຍານປະການທີ່ສອງຕໍ່ການເປີດຜະນຶກສົງທິຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດໄດ້ກ່າວໄວ້.
ທັງການເປີດຜະນຶກບົມດານຕົນ ແລະ ການເປີດຜະນຶກບົມທິຖືກຜະນຶກໄວ້ດ້ວຍຜະນຶກເຈັດດ້ວຍ
ລ້ວນແຕ່ຊື້ອກວ່າ ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ຖືກເປີດເຜີຍເມື່ອຂ້າວສານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຖືກເປີດຜະນຶກນັ້ນ
ມີລັກສະນະເປັນການຄ່ອຍໆກ້ວໜ້າ. ດ້ວຍເຫດນີ້ ບົມດານຕົນຈຶ່ງລະບຸມັນວ່າເປັນການເພີ່ມພູນຄວາມຮູ້
ແລະ ບົມພຣະນິມິດກໍສະແດງພາບມັນເປັນການຍົກຜະນຶກອອກທີ່ລະດວງ.

ມັນເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ສອງແຈ້ງຫຼາຍຂຶ້ນແລະຫຼາຍຂຶ້ນຈົນເຖິງວັນອັນສົມບູນ.

ແຕ່ວ່າທາງຂອງຄົນຊອບທຳນັ້ນເປັນດັ່ງແສງອັນສ່ອງໄສ,
ຊຶ່ງສ່ອງສະຫວ່າງເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆຈົນເຖິງວັນອັນສົມບູນ. ສຸພາສິດ 4:18.

ເມື່ອ “ຄວາມຈິງ” ຖືກເປີດຜະນຶກອອກ, ມັນຍ່ອມເປັນໄປຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ.

“ຖ້າຫາກວ່າເປັນການຈຳເປັນສຳລັບປະຊາຊົນໃນສະໄໝບູຮານຂອງພຣະເຈົ້າ
ທີ່ຈະລະນຶກເຖິງການທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳຕໍ່ເຂົາຢູ່ເນື້ອຍໆ ທັງໃນພຣະເມດຕາແລະໃນການພິພາກສາ,
ໃນພຣະດຳລິແລະໃນການຕັກເຕືອນ, ສິ່ງນີ້ກໍ່ສຳຄັນຢ່າງເທົ່າກັນສຳລັບພວກເຮົາ ທີ່ຈະໃຫ້ຄວນຄວາມຈິງທັງ
ຫຼາຍທີ່ຖືກປະທານແກ່ພວກເຮົາໃນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ,—ຄວາມຈິງທີ່ຖ້ຳເອົາໃຈໃສ່ຟັງແລ້ວ
ຈະນຳພາພວກເຮົາໄປສູ່ຄວາມຖ່ອມຕົນ ການຍອມຈຳນັນ ແລະການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ.
ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລີ້ສຸດໂດຍຄວາມຈິງ.
ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳສະເໜີຄວາມຈິງພິເສດສຳລັບທຸກຍຸກສະໄໝ.
ການທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃນອະດີດ
ຄວນໄດ້ຮັບຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງລະມັດລະວັງຈາກພວກເຮົາ.
ພວກເຮົາຄວນຮຽນບົດຮຽນທີ່ສົ່ງເຫຼີມນັ້ນຖືກມຸ່ງໝາຍໃຫ້ສອນແກ່ພວກເຮົາ.
ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຄວນພິຈາລະນາຢູ່ພຽງແຕ່ບົດຮຽນເຫຼົ່ານັ້ນ.
ພຣະເຈົ້າກຳລັງນຳພາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງອອກໄປທີ່ລີ້ຂຶ້ນ. ຄວາມຈິງເປັນສິ່ງກ້າວໜ້າ.
ຜູ້ສະແຫວງຫາຢ່າງຈິງໃຈຈະໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງຈາກສະຫວັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ຄວາມຈິງແມ່ນຫຍັງ?
ຄວນເປັນຄຳຖາມຂອງພວກເຮົາຢູ່ສະເໝີ.” Signs of the Times, May 26, 1881.

ໃນທ້າຍເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023 ການສຳແດງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ເລີ່ມຖືກເປີດຜະນຶກ.

ເຊັ່ນດຽວກັບຕາປະທັບທີ່ຈັດ ແລະຖ້ອຍຄຳທີ່ຈັດສຽງຟ້າຮ້ອງກ່າວອອກມານັ້ນ ພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ
ກໍ່ຖືກເປີດຕາປະທັບອອກໃນໄລຍະກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະສິ້ນສຸດລົງ.
ນີ້ເປັນພະຍານອັນທີ່ສາມຂອງຂ່າວສານອັນດຽວກັນ ຊຶ່ງຖືກສະແດງໂດຍການເອົາຕາປະທັບທີ່ຈັດອອກ
ແລະໂດຍເຈັດສຽງຟ້າຮ້ອງ. ການສະແດງທັງສາມປະການນັ້ນໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ
ແມ່ນພະຍານສາມປະການທີ່ຮ່ວມກັນປະກອບເປັນຂ່າວສານແຫ່ງພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ການເປີດຕາປະທັບຂອງພະຍານທັງສາມນີ້ເປັນໄປຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ.
ຜົນກະທົບຂອງມັນກໍ່ເປັນໄປຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປເຊັ່ນກັນ.

“ການເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແມ່ນການຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລີ້ສຸດ.
ມີຫຼາຍຄົນທີ່ມີເນື້ອກົດຜົດພາດກ່ຽວກັບພຣະລາຊກິດໃນຈິດວິນຍານ,
ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ອະທິຖານຂໍໃຫ້ສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລີ້ສຸດໂດຍຄວາມຈິງ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ຕັດຕໍ່ໄປວ່າ, ‘ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງເປັນຄວາມຈິງ’ (John 17:17).
ການຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລີ້ສຸດບໍ່ແມ່ນພຣະລາຊກິດທີ່ເກີດຂຶ້ນຊົ່ວພິຕາ
ແຕ່ເປັນພຣະລາຊກິດທີ່ດຳເນີນໄປເປັນຂັ້ນເປັນຕອນ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການເຊື່ອຟັງທີ່ຕໍ່ເນື່ອງຢູ່ເລື້ອຍໄປ.
ຕາບໃດທີ່ຊາຕານຍັງຍຸດແຍ່ພວກເຮົາດ້ວຍການລົງໂຈມຕີຂອງມັນ,
ການຕໍ່ສູ້ເພື່ອພິດຕິນເອງຈະຕ້ອງຖືກຕໍ່ສູ້ຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກ; ແຕ່ໂດຍການເຊື່ອຟັງ,
ຄວາມຈິງຈະຊຳລະຈິດວິນຍານໃຫ້ບໍ່ລີ້ສຸດ. ບັນດາຜູ້ທີ່ສັດຊື່ຄວາມຈິງ
ຈະໂດຍພຣະຄຸນຄວາມດີຄວາມຊອບຂອງພຣະຄຣິດ ເອົາຊະນະຄວາມອ່ອນແອທຸກປະການໃນອຸປະນິສັດ
ທີ່ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ຖືກຫຼຸ້ນມາສະພາບການອັນຜັນແປຂອງຊີວິດທຸກຢ່າງ.” Faith and Works,
85.

ການພັດທະນາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈເກືອບກັບພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ
ໄດ້ເລີ່ມຖືກເຜີຍແຜ່ໃນທ້າຍເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023.

ຂະບວນການແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ເລີ່ມຖືກເຜີຍແຜ່ໃນເວລານັ້ນ

ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໄມດົນຫຼັງຈາກວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020.

ຄວາມຈິງທີ່ຖືກລະບຸໄວ້ໃນຂ່າວສານແຫ່ງການເປີດຜະນຶກດວງທິຈັດ
ກຳລັງກ່າວເຖິງຫຼັກໝາຍແຫ່ງການຮ້ອງຂຶ້ນໃນເວລາທ່ຽງຄືນ.
ການຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວ Millerite
ເປັນການພັດທະນາຄວາມຈິງຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ,
ແລະຄວາມຈິງຂັ້ນນີ້ສາມາດຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈຳໂດຍການທົບທວນທາງປະຫວັດສາດຂອງພັນທະກົດຂອງ
Samuel Snow. ພຣະເຢຊູຊົງນຳຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນສາມມາອະທິບາຍໂດຍອາໄສຂະບວນການ
ຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ, ເພາະພຣະອົງຊົງອະທິບາຍວາລະສຸດທ້າຍດ້ວຍວາລະເບື້ອງຕົ້ນຢູ່ເສມ.

ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ມາປະກອບກັນເປັນຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນ
ຄືຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນ
ແລະພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງຖືກສະແດງອອກໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງຢ່າງໃດ.
ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ລວມເຖິງຄຳພັນລະນາຢ່າງລະອຽດຫຼາຍເຖິງຂະບວນການທາງປະຫວັດສາດ
ຊຶ່ງບັນດາຜູ້ທີ່ໃນທີ່ສຸດຈະປະກາດຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນນັ້ນຈະຕ້ອງເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ.
ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ຂອງພໍ່ຮ້ອງທັງເຈັດ ແມ່ນສົ່ງທຶນອອກຂະບວນການທາງປະຫວັດສາດນັ້ນ.
ຕາປະທັບທີ່ຈັດເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະບວນການທາງປະຫວັດສາດອັນລະອຽດນັ້ນ, ແຕ່ການເປີດເຜີຍຂອງມັນ
ຖືກມຸ່ງໄປຍັງຊ່ວງເວລາທີ່ເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນຖືກເຮັດໃຫ້ສົມບູນ,
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍວ່າການປະທັບຕາພວກໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າໄດ້ສຳເລັດລົງແລ້ວ.
ການຍົກອອກຂອງຕາປະທັບທີ່ຈັດຢ່າງເປັນລຳດັບ
ເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນຖືກພັດທະນາຢ່າງຄົບຖ້ວນ
ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໂດຍການຊຸມນຸມຄຳຍ Exeter ໃນລະດູຮ້ອນປີ 1844.
ບົດຄວາມເຫຼົ່ານີ້ເປັນຄຳເຊີນສ່ວນຕົວທີ່ສົ່ງເຖິງທ່ານ ໃຫ້ມາຮ່ວມການຊຸມນຸມຄຳຍ Exeter.

ເມື່ອຕາປະທັບທີ່ຈັດຖືກເປີດອອກ, ໄຟຈາກແທ່ນບູຊາຖືກໂຍນລົງສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະມີ "ສຽງຕ່າງໆ,
ແລະສຽງພໍ່ຮ້ອງ, ແລະພໍ່ແລບ, ແລະແຜ່ນດິນໄຫວ." "ສຽງ" ໜຶ່ງໝາຍເຖິງແກສຽງ.

ຈົ່ງຮ້ອງດັງໆ ຢ່າໄວ້ໜ້າ ຈົ່ງຍົກສຽງຂອງເຈົ້າຂຶ້ນເໝືອນສຽງແກທຣຳເປັດ
ແລະຈົ່ງສະແດງແກປະຊາຊົນຂອງເຮົາເຖິງການລ່ວງລະເມີດຂອງເຂົາ
ແລະແກເຊື້ອວົງຂອງຢາໂຄບເຖິງບາບຂອງເຂົາ. ເອຊາຍາ 58:1

ສຽງຂອງແກແຕກບອກໃຫ້ຮູ້ເຖິງຂ່າວສານທີ່ຕົວເຮົາເຖິງການພິພາກສາທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ.
ເມື່ອອີຊາຍາສັ່ງໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຍົກສຽງຂອງຕົນຂຶ້ນເໝືອນດັ່ງແກແຕກ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງ
"ຮ້ອງປະກາດ" ອອກໄປດັງໆ. ຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນ
ຖືກເປີດຜະນຶກອອກໃນໄລຍະກ່ອນຊົ່ວໂມງແຫ່ງແຜ່ນດິນໄຫວຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນ ຊຶ່ງຖືກເປີດຜະນຶກອອກກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາໃນໄວງນີ້,
ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ຂະຫຍາຍຕົວຂຶ້ນເປັນສຽງຮ້ອງອັນດັງກ້ອງ. ເມື່ອອີຊາຍາກ່າວວ່າ, "ຮ້ອງປະກາດດັງໆ,"
ທ່ານກຳລັງອ້າງເຖິງການປະສົມກັນຂອງສຽງຮ້ອງອັນດັງກ້ອງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນສາມ,
ຊຶ່ງເປັນສຽງທີ່ສອງທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກັບຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນ.
ຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນອັນດັງກ້ອງ ແມ່ນຄຳເຕືອນເຖິງແກແຕກອັນທີ່ຈັດ,
ຊຶ່ງເປັນວິບັດອັນທີ່ສາມ. ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ
ເມື່ອຂ່າວສານແຫ່ງແກແຕກນັ້ນຖືກເປົ່າອອກ,
ພວກເຂົາກຳລັງຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາສຸດທ້າຍແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງຕົນ. ເພາະສະນັ້ນ
ຄຳສັ່ງຂອງອີຊາຍາຈຶ່ງເປັນຄຳເຕືອນໃຫ້ກຽມພ້ອມສຳລັບການປິດເວລາແຫ່ງການທົດລອງ,

ເປັນຄຳເຕືອນວ່າການພິພາກສາແຫ່ງແກແຕກຂອງວິບັດອັນທິສາມຂອງອິສລາມ
ກຳລັງຈະໂຈມຕີສະຫະລັດອາເມລິກາ ເນື່ອງຈາກການປະຕິເສດວັນຊະບາໂຕຂອງພຣະເຈົ້າ.
ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ສຽງຮ້ອງຕອນທຸ່ງຄືນ, ຊຶ່ງເປັນສຽງທຳອິດໃນສອງ "ສຽງ" ໃນ Revelation
ບົດທີສິບແປດ, ຈະຂະຫຍາຍຕົວຂຶ້ນເປັນສຽງຮ້ອງອັນດັງກ້ອງ, ເມື່ອບຸດຫຼານອື່ນໆ ຂອງພຣະເຈົ້າ
ຫຍິ່ງຢູ່ໃນບາບໂລນ ຖືກເອີ້ນອອກມາ.

"ຄວາມຈິງສຳລັບເວລານີ້, ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທິສາມ, ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດດ້ວຍສຽງອັນດັງ,
ໝາຍຄວາມວ່າ ດ້ວຍລັດອຳນາດທິເພີມທະວີຂຶ້ນ,
ເມື່ອພວກເຮົາເຂົ້າໃກ້ການທົດສອບອັນສຸດທ້າຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່." The 1888 Materials, 710.

"ພະລັງອຳນາດທິເພີມຂຶ້ນ" ຂອງ "ສຽງຮ້ອງດັງ" ຂອງທູດສະຫວັນອົງທິສາມ ໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວທັງຊີວິດ
ເມື່ອພຣະບັນຍັດສົບປະການຖືກປະກາດໂດຍພຣະເຢໂຮວາດ້ວຍພຣະອົງເອງ.
ສຽງແກດໃນເຫດການນັ້ນໄດ້ເພີມກຳລັງຂຶ້ນ ໃນຂະນະທີ່ພູເຂົາສັນສະເທືອນ ແລະກາຍເປັນຄວັນ.
ຄວາມຍ້ານກົວມີຫຼວງຫຼາຍຍິ່ງ ຈົນແມ່ນແຕ່ໂມເຊກໍສັນສະເທືອນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ໃນເວລານັ້ນ ປະຊາຊົນໄດ້ຍົກ
"ສຽງ" ຂອງຕົນຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຍ້ານ ຂໍໃຫ້ "ພຣະສຸລະສຽງ" ຂອງພຣະເຈົ້າຢຸດດັງຕໍ່ໄປ.

ແລະສຽງແກດ, ແລະສຽງແຫ່ງຖ້ອຍຄຳ; ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນສຽງນັ້ນໄດ້ວົງວອນຂ່ວ່າ
ຢ່າໃຫ້ພຣະດຳລັດຕໍ່ໄປແກ່ເຂົາອີກເລີຍ: (ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ອາດທົນຕໍ່ພຣະບັນຊາທີ່ຊຶ້ງສັງນັ້ນໄດ້,
ແລະຖ້າແມ່ນແຕ່ເສັດເດຍລະສານໂຕໜຶ່ງແຕ່ຕ້ອງພູເຂົາ, ມັນຈະຕ້ອງຖືກຫົນຂວ້າງໃສ່
ຫຼືຖືກແທງດ້ວຍຫອກ: ແລະພາບທີ່ປາກົດນັ້ນໜ້າຍ້ານກົວຢ່າງຍິ່ງ ຈົນໂມເຊໄດ້ກ່າວວ່າ,
ຂ້າພະເຈົ້າຍ້ານຢ່າງຍິ່ງ ແລະຕົວສັນ:). ເຮັບເຮົາ 12:19–21.

"ສຽງ" ທີ່ "ພວກເຂົາ" ໄດ້ "ຍິນ" ເປັນຕົວແທນຂອງ "ສຽງ" ແຫ່ງຂ່າວສານຄຳເຕືອນຂອງທູດສະຫວັນອົງທິສາມ.
ໃນຄວາມທຸກທ່ລະມານອັນນຳຢ້ານກົວ ພວກເຂົາໄດ້ຕອບສະໜອງດ້ວຍ "ສຽງ" ຂອງພວກເຂົາເອງ.
ສຽງຕ່າງໆໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ ຍັງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍພວກຍິງພົມມະຈັນທີ່ໃໝ່ຂອງ
ຜູ້ກຳລັງຂຶ້ນກໍ່ມັນ, ແລະສຽງຂອງພວກຍິງພົມມະຈັນທີ່ສະຫຼາດໄດ້ບອກໃຫ້ພວກນັ້ນໄປຊື້ເອົາເອງ.
ໃນຕອນສິ້ນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດ, "ສຽງ" ຂອງຜູ້ທີ່ຮັບຮູ້ວ່າພວກຕົນເອງພົນາດແລ້ວ,
ເໝືອນດັ່ງພວກຍິງພົມມະຈັນອັດເວນຕິສທີ່ໃໝ່ຂອງໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ຮ້ອງທຸນໃຫ້ຫົນຜາແລະພູເຂົາຕົກທັບພວກຕົນ.
ກົດໝາຍວັນອາທິດຖືກທຳນາຍໄວລ້ວງໜ້າໂດຍການປະທານພຣະບັນຍັດຢູ່ພູຊີວິດ.

ໃນການສຳແດງອັນອັດສະຈັນແຫ່ງລັດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນວາລະອັນຂຶ້ນສັກສິດນັ້ນ,—ສຽງແກອັນລັ້ວ
ບໍ່ດັງຂຶ້ນທຸກຂະນະ ແລະ ນຳສະເພີງກົວຍິ່ງຂຶ້ນ, ສຽງພ້ຳຮ້ອງທີ່ສະທ້ອນກັບມາຈາກທຸກດ້ານຂອງພູເຂົາ,
ແສງພ້ຳແລບທີ່ສອງໃຫ້ຍອດສູງອັນເຂັ້ມຂົ້ນ ແລະ ນຳຄຳຮັບນັ້ນສະຫວ່າງຂຶ້ນ, ແລະ ທີ່ຍອດເຂົ້າຊີວິດ
ທ່າມກາງເມກ, ພາຍ, ແລະ ຄວາມມືດທົບ, ພຣະສົມຂອງພຣະເຈົ້າປາກົດດັງໄຟທິເຜົາຜານ,—ໃນທ່າມກາງ
ໝາຍສຳຄັນເຫຼົ່ານີ້ແຫ່ງການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະເຢໂຮວາ,
ໃຈຂອງຊົນອິສະຣາເອນອ່ອນແຮງລົງດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວ, ແລະ ຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດ "ຍິນຢູ່ໃກ້."
ແມ່ນແຕ່ໂມເຊເອງກໍຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າຍ້ານກົວຢ່າງຍິ່ງ ແລະ ຕົວສັນ." ແລ້ວ
ເໜືອບັນດາທາດທັງຫຼາຍທີ່ກຳລັງປະທະກັນນັ້ນ ໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະເຢໂຮວາ
ຊຶ່ງກຳລັງຕັດລັດສົບປະການແຫ່ງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

"ເມື່ອກະຈົກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍສະພາບທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຂົາແກ່ປະຊາຊົນອິດສະຣາເອ
ນ, ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາກໍຖືກທ່ວມທົນໄປດ້ວຍຄວາມຫວາດກົວ.
ລັດອຳນາດອັນນຳຢ້ານກົວແຫ່ງພຣະດຳລັດຂອງພຣະເຈົ້າ
ເບີ້ຄວີວ່າເກີນກວ່າຮ່າງກາຍອັນສັນສະທ້ານຂອງພວກເຂົາຈະທົນໄດ້. ພວກເຂົາໄດ້ອ້ອມວອນໂມເຊວ່າ,
'ທ່ານຈົ່ງເວົ້າກັບພວກເຮົາ, ແລ້ວພວກເຮົາຈະຟັງ; ແຕ່ຂໍຢ່າໃຫ້ພຣະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຮົາ,

ຍ້ານວ່າພວກເຮົາຈະຕາຍ.'

ເມື່ອມາດຕະຖານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າຖືກນຳສະເໜີຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ຕະຫຼົກ, ຍ່າງທົບເຄີຍຕະຫຼົກມາກ່ອນ, ເຖິງລັກສະນະອັນໜ້າຊັງຂອງຄວາມບາບ ແລະ ເຖິງຄວາມຜິດຂອງຕົນເອງ ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ ບໍລິບູນ." Signs of the Times, March 3, 1881.

ເມື່ອໄຟຈາກແທ່ນບູຊາຖືກໂຍນລົງສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ, ກໍມີ "ສຽງຕ່າງໆ, ແລະສຽງຟ້າຮ້ອງ, ແລະຟ້າແມບ, ແລະແຜ່ນດິນໄຫວ." "ສຽງຟ້າຮ້ອງແລະຟ້າແມບ" ເປັນສັນຍາລັກຂອງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ, ສະຫະລັດຈະໄດ້ຮັດໃຫ້ "ຈອກແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຊ້າ" ຂອງຕົນເຕັມບໍລິບູນ, ແລະ "ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອຂອງຊາດ ຈະຕາມມາດ້ວຍຄວາມພິນາດຂອງຊາດ." "ຈອກແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຊ້າ" ຈະເຕັມໃນຊົ່ວອາຍຸຄົນຮຸ່ນທີສີ່, ເພາະວ່າທັງສອງເຂົ້າຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ດຳເນີນໄປຕາມສີຊົ່ວອາຍຸຄົນ ດ້ວຍການກະບົດທິທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນ. ກົດໝາຍວັນອາທິດເປັນຈຸດທຶກການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງຖືກແທນດ້ວຍ "ສຽງຟ້າຮ້ອງແລະຟ້າແມບ," ຖືກສົ່ງອອກມາ, ແລະການພິພາກສານັ້ນຖືກສົ່ງໄປຍັງຊົ່ວອາຍຸຄົນຮຸ່ນທີສີ່.

ກ່ຽວກັບພວກອາໄມຣີ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັດວ່າ: "ໃນຊົ່ວອາຍຸທີສີ່ພວກເຂົາຈະກັບມາຫຼິ້ນອີກ; ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກອາໄມຣີຍັງບໍ່ເຕັມ." ເຖິງແມ່ນວ່າຊົນຊາດນີ້ຈະເປັນທີ່ປະຈັກແຈ້ງເນື່ອງດ້ວຍການນັບຖືຮູບເຄົາລົບ ແລະຄວາມເສື່ອມຊາມຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ໄດ້ຮັດໃຫ້ຖ້ວຍແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຕົນເຕັມ, ແລະພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງມີພຣະບັນຊາໃຫ້ທຳລາຍພວກເຂົາຢ່າງສົນເຊີງ. ປະຊາຊົນທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງໄດ້ເຫັນພະລັງອຳນາດແຫ່ງພຣະເຈົ້າສະແດງອອກຢ່າງເດັ່ນຊັດ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ຕົວ. ພຣະຜູ້ສ້າງຜູ້ຊົງເປັນພຣະເມດຕາ ຊົງເຕັມພຣະໂທທິຈະອົດທົນຕໍ່ຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຂົາຈົນເຖິງຊົ່ວອາຍຸທີສີ່. ແລ້ວຖ້າບໍ່ເຫັນການປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທິດຂຶ້ນ, ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຈະຕົກລົງເທິງພວກເຂົາ.

"ດ້ວຍຄວາມແມ່ນຢຳທົບຜິດພາດ ພຣະອົງຜູ້ບໍ່ມີຂອບເຂດຍັງຄົງຊົງຖືບັນຊີກັບທຸກປະຊາຊາດຢູ່ ໃນຂະນະທີ່ພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງຍັງຖືກຍືນໃຫ້ພ້ອມກັບຄຳເຊີນໃຫ້ກັບໃຈ, ບັນຊີນີ້ຈະຍັງຄົງເປີດຢູ່ ແຕ່ເມື່ອຕົວເລກຮອດຈຳນວນໜຶ່ງຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດໄວ້ແລ້ວ, ພັນທະກົດແຫ່ງພຣະພໍ່ໂລດຂອງພຣະອົງກໍເລີ່ມຂຶ້ນ. ບັນຊີຖືກປິດລົງ. ຄວາມອົດທົນອັນປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າສິ້ນສຸດລົງ. ບັນຊີການວົງອອນຂໍພຣະເມດຕາແທນພວກເຂົາອີກຕື່ມ." Testimonies, volume 5, 208.

ນາງໄວທໄດ້ລະບຸວ່າ ການພິພາກສາທີ່ເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດນັ້ນ ແມ່ນ "ການພິພາກສາທີ່ທຳລາຍຂອງພຣະເຈົ້າ." ນາງສອນວ່າ ສຳລັບຊາວແອດເວັນຕົສລາວໂອດີເຊຍທຸກໆຈຳນວນ ກໍສາຍເກີນໄປແລ້ວ, ຜູ້ຊຶ້ງເຄີຍມີໂອກາດຕຽມຕົວສຳລັບວິກິດໃນເວລາທຸ່ງຄືນ ແຕ່ໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ. ເວລາແຫ່ງການພິພາກສາທີ່ທຳລາຍນັ້ນສຳລັບພວກພົມມະຈາລິທຶງເຂລາ ແມ່ນ "ເວລາແຫ່ງພຣະກະລຸນາ" ສຳລັບຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຍືນຄວາມຈິງ.

"ໂອ, ຂໍໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ຮູ້ເວລາແຫ່ງການຍຸ້ມຍາມຂອງພວກເຂົາ! ຍັງມີອີກຫຼາຍຄົນທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຍືນຄວາມຈິງແຫ່ງການທົດສອບສຳລັບເວລານີ້. ຍັງມີອີກຫຼາຍຄົນທີ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຕັ້ງສູ້ຢູ່ກັບໃຈຂອງເຂົາ. ເວລາແຫ່ງການພິພາກສາທີ່ທຳລາຍຂອງພຣະເຈົ້າ ເປັນເວລາແຫ່ງພຣະກະລຸນາສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍມີໂອກາດຮຽນຮູ້ວ່າຄວາມຈິງແມ່ນຫຍັງ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທອດພຣະເນດໄປຍັງພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມອ່ອນໄຫວ.

ພຣະໄທແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງຖືກສຳຜັດ;
ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຍັງຄົງຍືນອອກເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ລອດ,
ໃນຂະນະທີ່ປະຕູຖືກປິດລົງສຳລັບຜູ້ທີ່ຍອມເຂົ້າໄປ." Testimonies, volume 9, 97.

ເມື່ອຕາປະທັບດວງທີ່ຈັດຖືກເປີດອອກ ກໍມີ "ສຽງຕ່າງໆ, ຟ້າຮ້ອງ, ຟ້າແລບ, ແລະແຜ່ນດົນໄຫວ." "ຊົ່ວໂມງ" ທີ່ "ແຜ່ນດົນໄຫວ" ໃນພຣະນິມົດບົດທີ່ສືບເອັດໄດ້ສຳເລັດຜົນເປັນຄັ້ງທຳອິດ ຄືການປະຕິວັດຜຽງ, ແລະການສຳເລັດຜົນຢ່າງສົມບູນແບບຂອງ "ຊົ່ວໂມງ" ນັ້ນ ຄື "ການສັນສະເທືອນ" ຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງ "ແຜ່ນດົນ," ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນບໍ່ລຳນຶ ຢູ່ໃນ "ຊົ່ວໂມງ" ນັ້ນແຫຼະ, ຕາປະທັບດວງທີ່ຈັດຖືກເປີດອອກຢ່າງຄົບຖ້ວນ.
ໄມ້ກ້າງແຂນເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະໄດ້ມີແຜ່ນດົນໄຫວຢ່າງໃຫຍ່ໃນເວລາທີ່ມີການຄົງໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ.

ພຣະເຢຊູ ເມື່ອພຣະອົງຮ້ອງຂຶ້ນອີກຄັ້ງໜຶ່ງດ້ວຍພຣະສຽງດັງ, ກໍໄດ້ຊົງສັນພຣະຊົນມ. ແລະ, ເບີ້ແມ, ຜັກກັນພຣະວິຫານໄດ້ຂ້າດເປັນສອງພາກຕັ້ງແຕ່ເທິງລົງເຖິງລຸ່ມ; ແຜ່ນດົນກໍໄດ້ໄຫວສະເທືອນ, ແລະ ຫີນຜາກໍໄດ້ແຕກອອກ. ມັດທາຍ 25:51.

ທີ່ໄມ້ກ້າງແຂນ ອານາຈັກຂອງຊາຕານໄດ້ຖືກໂຄ່ນລົ້ມ ເໝືອນດັ່ງທີ່ມັນຈະຖືກໂຄ່ນລົ້ມໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ.

"ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສະລະພຣະຊົດຂອງພຣະອົງ
ຈົນກວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດພຣະລາຊກິດທີ່ພຣະອົງສະເດັດມາເພື່ອກະທຳນັ້ນສຳເລັດ,
ແລະດ້ວຍລົມຫາຍໃຈສຸດທ້າຍ ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະກາດວ່າ, 'ສຳເລັດແລ້ວ.' ໂຢຮັນ 19:30.
ການສູ້ຮົບໄດ້ຖືກຊະນະແລ້ວ. ພຣະຫັດຖາເບື້ອງຂວາ ແລະ ພຣະພາຫາອັນບໍ່ຮື້ສຸດຂອງພຣະອົງ
ໄດ້ນຳມາຊົງໃຊ້ຊະນະໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ. ໃນຖານະຜູ້ມີໄຊ
ພຣະອົງໄດ້ປັກທຸງຂອງພຣະອົງໄວ້ເທິງຄວາມສູງສົ່ງອັນເປັນນິດ.
ໃນທ່າມກາງພວກທູດສະຫວັນຈະບໍ່ມີຄວາມຊື່ນບານດອກຫລັກ?
ສະຫວັນທັງສິ້ນໄດ້ຊົມຊື່ນຍິນດີໃນໄຊຊະນະຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ຊາຕານໄດ້ພ່າຍແພ້
ແລະຮູ້ວ່າອານາຈັກຂອງມັນໄດ້ສູນເສຍໄປແລ້ວ." The Desire of Ages, 758.

ແຜ່ນດົນໄຫວແຫ່ງໄມ້ກ້າງແຂນເປັນພາບແທນຂອງ "ຄວາມຈິງ" ຊຶ່ງແມ່ນ Alpha ແລະ Omega. "ຄວາມຈິງ" ແມ່ນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ, ຈຸດກາງ ແລະຈຸດສິ້ນສຸດ;
ມັນແມ່ນຄຳພາສາເຮັບເຮົາທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍການນຳເອົາຕົວອັກສອນຕົວທຳອິດ, ຕົວທີ່ສືບສາມ
ແລະຕົວສຸດທ້າຍຂອງອັກສອນເຮັບເຮົາຮວມກັນ. ເກີດມີແຜ່ນດົນໄຫວເມື່ອພຣະຄຣິດສັນພຣະຊົນ
ແລະຕໍ່ມາກໍມີແຜ່ນດົນໄຫວອີກຄັ້ງໜຶ່ງໃນການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ.
ທີ່ໄມ້ກ້າງແຂນມີແຜ່ນດົນໄຫວຄັ້ງທຳອິດ, ຕໍ່ມາແມ່ນອຸບໂມງຝັງສົບ,
ແລ້ວຈຶ່ງແມ່ນແຜ່ນດົນໄຫວໃນການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ. ໃນແຜ່ນດົນໄຫວທັງສອງຄັ້ງນັ້ນ
ອຸບໂມງຝັງສົບທັງຫຼາຍໄດ້ຖືກເປີດອອກ.

"ເມື່ອພຣະເຢຊູ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຖືກແຂນຢູ່ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ ໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ 'ສຳເລັດແລ້ວ',
ຫີນຜາທັງຫຼາຍກໍແຕກອອກ, ແຜ່ນດົນໄລກສັນສະເທືອນ, ແລະອຸບມຸງສົບບາງແຫ່ງກໍຖືກເປີດອອກ.
ເມື່ອພຣະອົງຊົງຟື້ນຄືນພຣະຊົນ ເປັນຜູ້ມີໄຊເໝືອນຄວາມຕາຍແລະຫຼຸມຝັງສົບ,
ໃນຂະນະທີ່ແຜ່ນດົນໄລກຍັງຫວັ່ນໄຫວ
ແລະລັດສະໝີແຫ່ງສະຫວັນສ່ອງແສງຢູ່ອ້ອມສະຖານທີ່ອັນສັກສິດນັ້ນ,
ຜູ້ຊອບທຳຫຼາຍຄົນໃນບັນດາຜູ້ຕາຍ, ຜູ້ຊົງຟັງຕາມພຣະສຽງເອີ້ນຂອງພຣະອົງ,
ກໍໄດ້ອອກມາເປັນພະຍານວ່າພຣະອົງໄດ້ຟື້ນຄືນພຣະຊົນແລ້ວ. ບັນດາວິສຸດຊົນຜູ້ໄດ້ຮັບພຣະຄຸນເຫຼົ່ານັ້ນ,
ຜູ້ຖືກຊຸບໃຫ້ຟື້ນຄືນ, ໄດ້ອອກມາຢ່າງມີສະຫງ່າລາສີ. ພວກເຂົາເປັນຜູ້ທີ່ຖືກຊົງເລືອກ
ແລະເປັນຜູ້ບໍລິສຸດໃນທຸກຍຸກສະໄໝ, ຕັ້ງແຕ່ການຊົງສ້າງລົງມາຈົນເຖິງສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດ. ດັ່ງນັ້ນ

ໃນຂະນະທີ່ພວກຜູ້ນຳຊາວຢິວກຳລັງພະຍາຍາມບົດບັງຄວາມຈົງເລື່ອງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກທີ່ຈະນຳຄະນະໜຶ່ງຂຶ້ນມາຈາກອຸບມງສົບຂອງພວກເຂົາ
ເພື່ອເປັນພະຍານວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຟື້ນຄືນພຣະຊົນແລ້ວ ແລະເພື່ອປະກາດພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງ.”
Early Writings, 184.

ໃນແຜ່ນດິນໄຫວຄັ້ງທຳອິດ ອຸບໂມງຝັງສົບໄດ້ຖືກເປີດອອກ, ແລະໃນແຜ່ນດິນໄຫວຄັ້ງສຸດທ້າຍ
ອຸບໂມງຝັງສົບຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກເປີດອອກ. ໃນພຣະນິມົດບົດທີ 11
ພະຍານທັງສອງໄດ້ອອກມາຈາກອຸບໂມງຝັງສົບຂອງພວກເຂົາໃນໂມງດຽວກັນກັບແຜ່ນດິນໄຫວ.
ແຜ່ນດິນໄຫວນັ້ນຄືກົດໝາຍວັນອາທິດ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນແບບໄວ້ໃດໆໃນໂມງກາງແຂນ. ດັ່ງນັ້ນ
ຈຶ່ງຈະມີການເປັນຄືນມາສອງຄັ້ງໃນໂມງແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ຄັ້ງທຳອິດເປັນຕົວແທນການບັງເກີດຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ
ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນກ່ອນທີ່ແມ່ຍິງນັ້ນຈະເຈັບປວດໃນການຄອດລູກ,
ສ່ວນຄັ້ງທີສອງເກີດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ນາງກຳລັງເຈັບປວດນັ້ນ. ແມ່ຍິງໃນພຣະນິມົດບົດທີ 12
ໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດບຸດຊາຍກ່ອນ ຄືຜູ້ທີ່ຈະປົກຄອງບັນດາປະຊາຊາດດ້ວຍຄັນທະນູເຫຼັກ,
ໂດຍບໍ່ມີອາການເຈັບປວດໃນການຄອດເລືອ. ແລ້ວໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ
ອາການເຈັບປວດໃນການຄອດຂອງນາງກໍ່ເລີ່ມຂຶ້ນ ແລະນາງໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດບຸດຄົນທີສອງ. ກ່ອນອື່ນ
ນາງໃຫ້ກຳເນີດເລືອ, ແລະໃນທີ່ສຸດ ນາງໃຫ້ກຳເນີດໂມເຊ.
ກົດໝາຍວັນອາທິດແມ່ນໂມງແຫ່ງການເປັນຄືນມາຂອງຄູ່ແຜດໃນພຣະນິມົດບົດທີ 7.

ເມື່ອຕາປະທັບທີ່ຈັດຖືກເປີດອອກຢ່າງສົມບູນໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ກໍ່ມີຄວາມສະຫງົບໃນສະຫວັນເປັນເວລາເຄື່ອງຊົມໂມງ.

“ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ທົນທຸກຮ່ວມກັບພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ.
ພວກທູດສະຫວັນໄດ້ເຟົ້າເບີ້ຄວາມເຈັບປວດທຸ່ລະມານຂອງພຣະຜູ້ຊົ່ວຍໃຫ້ລອດ.
ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຕົນຖືກຫຸ້ມດ້ວຍກອງກຳລັງຂອງຊາຕານອັນຫຼວງຫຼາຍ,
ໂດຍທຳມະຊາດມະນຸດຂອງພຣະອົງຖືກກົດທັບໄວ້ດ້ວຍຄວາມຢ້ານຫວາດອັນລຶກລັບ ແລະ
ທຳໃຫ້ສັນສະຫ້າມ. ໃນສະຫວັນມີແຕ່ຄວາມງຽບ. ບໍ່ມີພິນໃດຖືກຕີ.
ຖ້າມະນຸດທັງຫຼາຍອາດໄດ້ເຫັນຄວາມຕະລົງຂອງກອງທັບທູດສະຫວັນ
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາເຟົ້າມອງດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າອັນງຽບສະງົດ
ເມື່ອພຣະບົດາຊົງແຍກລ່າແສງແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມຮັກ, ແລະ ສະຫງ່າສາສີ
ອອກຈາກພຣະບຸດອັນເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງ, ພວກເຂົາກໍ່ຈະເຂົ້າໃຈໄດ້ດີຢື່ງຂຶ້ນວ່າ
ບາບເປັນສິ່ງທີ່ນຳຮັກງຽດພຽງໃດໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ.” The Desire of Ages, 693.

ເຄື່ອງຊົມໂມງທຳອິດຂອງຊົມໂມງແຫ່ງແຜ່ນດິນໄຫວ ເປັນຕົວແທນຂອງການບັງເກີດຄັ້ງທຳອິດ
ຫຼັກການຄືນຄວາມຕາຍຂອງພະຍານທັງສອງ. ໃນເຄື່ອງຊົມໂມງນັ້ນ ພະຍານທັງສອງຖືກປະທັບຕາ.
ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຖືກປະທັບຕາລ່ວງໜ້າກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດ
ເພາະພວກເຂົາເປັນທຸກໝາຍທີ່ເອີ້ນເດັກອົກຄົນໜຶ່ງອອກຈາກຫຸມຝັງສົບ ໃນເຄື່ອງຊົມໂມງທີ່ເຫຼືອ.
ເດັກຄົນທີສອງຈະຖືກນຳໃຫ້ມີຊີວິດໄດ້ກ່ຽວເມື່ອໄດ້ເຫັນຊາຍແລະຍິງຜູ້ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ
ໃນທຳມະກາງຄວາມທຸກລຳບາກແຫ່ງວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດ.

“ພະລາຊະກິດຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ລົ້ງຄູ່ ຄືການທຳໃຫ້ໂລກຖືກຊັກຊວນໃຫ້ປະຈັກເຖິງບາບ,
ເຖິງຄວາມຊອບທຳ ແລະເຖິງການພິພາກສາ.
ໂລກຈະຖືກຕັກເຕືອນໄດ້ກ່ຽວກັບການເຫັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອຄວາມຈົງ ໄດ້ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົ້ງຄູ່ໂດຍຄວາມຈິງນັ້ນ,
ດຳເນີນຊີວິດຕາມຫຼັກການອັນສູງສົ່ງແລະບໍ່ລົ້ງຄູ່, ແລະສະແດງຢ່າງສູງສົ່ງແລະແຈ້ງຊັດ
ເຖິງເສັ້ນແບ່ງອັນຈຳແນກລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ

ກັບຜູ້ທີ່ຢຽບຢາພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ໃນຕົນຂອງຕົນ. ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍພຣະວິນຍານ
ເປັນເຄື່ອງໝາຍບອກຢ່າງເດັ່ນຊັດເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ
ກັບຜູ້ທີ່ຮັກສາວັນພັກອັນປອມ. ເມື່ອການທົດສອບມາເຖິງ, ຈະຖືກສະແດງຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າ
ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນແມ່ນຫຍັງ. ມັນຄືການຖືຮັກສາວັນອາທິດ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ພາຍຫຼັງໄດ້ຍືນຄວາມຈິງແລ້ວ ຍັງຄົງຖືວ່າວັນນີ້ເປັນວັນບໍລິສຸດ
ກ່າວວ່າຖືເອົາລາຍເຊັນຂອງມະນຸດແຫ່ງບາບ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຄິດຈະປ່ຽນແປງການດຳລົງຊີວິດພຣະບັນຍັດ.”
Bible Training School, December 1, 1903.

ບຸດຫົວປີຂອງຜູ້ຍິງນັ້ນ ແມ່ນຄົນໜຶ່ງແສນສີໝູນສີພັນ ຜູ້ທີ່ຖືກລະບຸວ່າເປັນຜົນທຳອິດໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ.
ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນຂອງໝາຍສຳຄັນທີ່ຝຶງແກະອັນຈະຕ້ອງຮັບຮູ້ໃນວິກິດການ ແລະ
ຄວາມຂັດແຍ້ງແຫ່ງການຕໍ່ສູ້ເຄື່ອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ໝາຍສຳຄັນນັ້ນຄືວັນຊະບາໄຕ,
ຊຶ່ງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝູນສີພັນຍຶດຖືໄວ້ໃນເວລາທີ່ການກະທຳເຊັນນັ້ນເປັນສິ່ງຜິດກົດໝາຍ. ຊຸດສະເຕີໄວທ໌
ເອີ້ນທຸງສັນຍາລັກຂອງພວກເຂົາວ່າ “ທຸງຂອງເຈົ້າຊາຍອິມມານູເອນ ທີ່ເປັນເລືອດ.”

“ໃນນິມິດ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກອງທັບສອງຝ່າຍກຳລັງຕໍ່ສູ້ກັນຢ່າງນຳຢ້ານກົວ.
ກອງທັບໜຶ່ງຖືກນຳໜ້າໂດຍທຸງທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍຂອງໂລກ;
ອີກກອງທັບໜຶ່ງຖືກນຳໜ້າໂດຍທຸງຂອງເຈົ້າຊາຍເອມມານູເອນທີ່ເປັນໄປດ້ວຍເລືອດ.
ທຸງຫຼັກຈາກທຸງໜຶ່ງຖືກປ່ອຍໃຫ້ລ່າກໄປໃນຝຸ່ນດິນ,
ເມື່ອກອງໜ່ວຍຫຼັກຈາກກອງໜ່ວຍໜຶ່ງຈາກກອງທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໄປສົມທົບກັບສັດຕູ ແລະ
ຜ້າຫຼັກຈາກຜ້າໜຶ່ງຈາກແຖວຂອງສັດຕູໄດ້ມາຮ່ວມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຮັກ
ສາພຣະບັນຍັດ. ທຸດສະຫວັນອົງໜຶ່ງບິນຢ່າງກະຕືລືລົ້ນວ່າທຸງຂອງເອມມານູເອນໄປໃສ່ໃນມືຂອງຫຼາຍຄົນ,
ໃນຂະນະທີ່ນາຍພົນຜູ້ຊົງອຳນາດຜູ້ໜຶ່ງຮ້ອງອອກດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ: ‘ຈົ່ງເຂົ້າມາຍືນເປັນແຖວ.
ໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ຊື່ສັດຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຕໍ່ຄຳພະຍານຂອງພຣະຄຣິດ
ບັດນີ້ຈົ່ງເຂົ້າປະຈຳຕໍ່ແຫຼ່ງຂອງຕົນ. ຈົ່ງອອກມາຈາກທຳມະກາງພວກເຂົາ
ແລະຈົ່ງແຍກຕົນອອກຕ່າງຫາກ, ແລະຢ່າໄດ້ຕະຕ້ອງສົງໄສສະອາດ, ແລ້ວເຮົາຈະຮັບເອົາພວກເຈົ້າໄວ້,
ແລະຈະເປັນພຣະບິດາແກ່ພວກເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າຈະເປັນລູກຊາຍແລະລູກສາວຂອງເຮົາ.
ໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ຕັ້ງໃຈ ຂຶ້ນມາຊ່ວຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕໍ່ສູ້ກັບບັນດາຜູ້ມີອຳນາດກຳລັງ.’”
Testimonies, volume 8, 41.

ທຸງທີ່ເປັນເລືອດແມ່ນສົງໄສທີ່ຝຶງແກະອັນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງເຫັນໃນເວລາແຫ່ງວິກິດການຂອງກົດໝາຍວັນ
ອາທິດ. ທຸງນັ້ນແມ່ນແສງສະຫວ່າງທີ່ກຳລັງສ່ອງຂຶ້ນ ຊຶ່ງຖືໂດຍຄົນທັງໜຶ່ງແສນສີໝູນສີພັນ. ທຸງນັ້ນມີສີແດງ
ເພາະວ່າມັນເປັນທຸງທີ່ເປັນເລືອດ. ທຸງນັ້ນໄດ້ຖືກເປັນແບບລ່ວງໜ້າໄວ້ໃນສົງຄາມເຢຍຣ໌ໂຄ
ເມື່ອນາງຮາຣາບໄດ້ຮັບແລະປົກປ້ອງພວກສອດແນມ
ແລ້ວໄດ້ຍອມຮັບການຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຂອງນາງຕໍ່ກອງທັບຂອງໂຢຊອຍ
ໂດຍການຜູກເສັ້ນດ້າຍສີແດງໄວ້ອອກຢູ່ມືຢາມຂອງນາງ. ນາງຮາຣາບເປັນຕົວແທນຂອງບຸດທິກິດເປັນລຳດັບ
ທີ່ສອງຂອງພຣະເຈົ້າໃນວິກິດການຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ ຜູ້ທີ່ເຫັນແລະຍອມຮັບເຄື່ອງໝາຍສີແດງ
ແລະເຂົ້າມາສູ່ການເຊື່ອຟັງຕໍ່ກອງທັບຂອງໂຢຊອຍ. ເສັ້ນດ້າຍສີແດງທີ່ນາງຮາຣາບໄດ້ໃຊ້ນັ້ນ
ເປັນເຄື່ອງໝາຍສຳລັບກອງທັບຂອງໂຢຊອຍ ເພື່ອຈະບໍ່ທຳລາຍຄົວເຮືອນຂອງນາງຮາຣາບ.

ນາງຮາຣາບເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ຍັງຢູ່ໃນບາບໂລນໃນເວລາວິກິດແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ແລະກອງທັບຂອງໂຢຊອຍເປັນຕົວແທນຂອງບຸດຫົວປີອົງທຳອິດໃນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີໝູນສີພັນ.
ດ້າຍສີແດງເປັນສັນຍະລັກຂອງວັນຊະບາໄຕຂອງພຣະເຈົ້າ.
ດ້າຍສີແດງນັ້ນແມ່ນຄຳບັນຊາຂອງຜູ້ສອດແນມທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ນາງຮາຣາບ ຊຶ່ງນາງຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ
ຖ້ານາງປາຖະໜາຈະໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຈາກພຣະເຈົ້າ.

ເບີ້ແມ, ເມື່ອພວກເຮົາເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ,
ເຈົ້າຈົງຜູກເຊືອກດ້ຍສີເດງເຂັ້ມໄວ້ທັງຢ່າງຢູ່ມຸ່ງເຈົ້າໄດ້ຍ້ອນພວກເຮົາລົງທາງນັ້ນ;
ແລະເຈົ້າຈົງນຳພະຂອງເຈົ້າ, ແມ່ຂອງເຈົ້າ, ພັນອັງຊາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົວເຮືອນທັງໝົດຂອງພະເຈົ້າ
ມາຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ. Joshua 2:8.

ໝາຍສຳຄັນທີ່ຜູ້ທັງຫຼາຍພົບຢູ່ໃນບາບໄລນຈຳເປັນຕ້ອງເຫັນ ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃດຍດ້ຍສີເດງເຂັ້ມ
ຊຶ່ງແມ່ນວັນລະບາໄຕ ແຕ່ຊຶ່ງກໍຍັງບົ່ງບອກເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຜາແພດທັງສອງດ້ວຍ.
ຜາແພດຜູ້ເກີດກ່ອນແມ່ນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນ,
ເພາະວ່າເຂົາທັງຫຼາຍຖືກອັນເປືອນເລືອດຂອງເຈົ້າຊາຍເອມມານເອນໄວ້ໃນມືຂອງຕົນ.

ແລະພຣະອົງຈະຊົງຕັ້ງທາງໝາຍໄວ້ສຳລັບບັນດາປະຊາຊາດ,
ແລະຈະຊົງຮວບຮວມພວກອົດສະຣາເອນທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກ,
ແລະຈະຊົງຮວບຮວມພວກຢູດາທີ່ກະຈັດກະຈາຍຢູ່ຈາກສົມມຸໂລກ.
ຄວາມອົດສາຂອງເອຟຣາອິມກໍຈະສົນໄປດ້ວຍ, ແລະຄູ່ຕໍ່ຂ້ອງຢູດາຈະຖືກຕັດອອກ:
ເອຟຣາອິມຈະບໍ່ອົດສາຢູດາ, ແລະຢູດາຈະບໍ່ບິບຄືນເອຟຣາອິມ.
ແຕ່ພວກເຂົາຈະບິນໄປເທິງບ່າຂອງພວກຟິລິດສະຕິນທາງທິດຕາເວັນຕົກ;
ພວກເຂົາຈະບຸ້ນຊົງພວກທາງຕາເວັນອອກຮ່ວມກັນ: ພວກເຂົາຈະຍືນມືໄປເໝືອນເອໂດມແລະໄມອາບ;
ແລະພວກລູກຫລານຂອງອຳໂມນຈະເຊື້ອຟັງພວກເຂົາ. ເອຊາຍາ 11:12–14.

ລູກແພດຜູ້ກຳເນີດກ່ອນມີເຄື່ອງໝາຍສີເດງເຂັ້ມ ຊຶ່ງແມ່ນດ້ຍສີເດງເຂັ້ມທີ່ໃຊ້ໝາຍຜູ້ກຳເນີດກ່ອນ.
ລູກແພດຜູ້ກຳເນີດກ່ອນແມ່ນ ຊາຮາ, ແລະຜູ້ກຳເນີດທີ່ສອງແມ່ນ ຟາເຣດ.

ແລະເຫດການກໍເກີດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ນາງກຳລັງຈັບຄັນອອກລູກ ວ່າ ເບີ້ແມ,
ມີລູກແພດຢູ່ໃນຄັນຂອງນາງ. ແລະເຫດການກໍເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອນາງກຳລັງອອກລູກ ວ່າ
ຄົນໜຶ່ງໄດ້ຍືນມືອອກມາ; ແລະນາງໝໍ້ຕຳແຍກໄດ້ເອົາເຊືອກສີເດງສົດຜູກໄວ້ທີ່ມີຂອງເຂົາ ໂດຍກ່າວວ່າ,
“ຄົນນີ້ອອກມາກ່ອນ.” ແລະເຫດການກໍເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອເຂົາດົງມືກັບເຂົ້າໄປ ວ່າ ເບີ້ແມ,
ນັ້ງຊາຍຂອງເຂົາກໍອອກມາ; ແລະນາງກ່າວວ່າ, “ເຈົ້າໄດ້ບຸກທະວອອກມາໄດ້ຢ່າງໃດ?
ການຜ່າອອກນີ້ຈົ່ງຕົກແກ່ເຈົ້າເຖີດ”; ເພາະສະນັ້ນ ນາມຂອງເຂົາຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ຟາເຣດ. ແລະຕໍ່ມານັ້ນ
ອ້າຍຂອງເຂົາຜູ້ທີ່ມີເຊືອກສີເດງສົດຢູ່ທີ່ນັ້ນກໍອອກມາ; ແລະນາມຂອງເຂົາຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາຮາ. ປະຖົມມະການ
38:27–30.

ຊາຮາຫໍ່ໝາຍເຖິງແສງສະຫວ່າງທີ່ກຳລັງຂຶ້ນ, ແລະ ຟາເຣດ ໝາຍເຖິງການຜ່າອອກ. ເມື່ອຟາເຣດ
ຜູ້ເປັນແພດ ໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ກຳລັງຂຶ້ນຂອງໝາຍສຳຄັນແຫ່ງດ້ຍສີເດງເຂັ້ມຢູ່ເທິງມືຂອງຊາຮາຫໍ່
ນັ້ງຊາຍຜາແພດຂອງຕົນ, ລາວກໍ “ຜ່າອອກ,” ຫຼືອອກມາຈາກບາບໄລນ.
ການຮັບຮູ້ຂອງຊາຮາຫໍ່ແສງສະຫວ່າງທີ່ກຳລັງຂຶ້ນຂອງດ້ຍສີເດງເຂັ້ມ
ບົ່ງຊີ້ເຖິງການຍອມຢູ່ໃຕ້ຂອງແພດຜູ້ເກີດພາຍຫຼັງຕໍ່ແພດຜູ້ເກີດກ່ອນ.

ແລະພວກເຂົາຈະມາແຕ່ທິດຕາເວັນອອກ ແລະຈາກທິດຕາເວັນຕົກ ແລະຈາກທິດເໜືອ ແລະຈາກທິດໃຕ້
ແລະຈະນັ່ງລົງໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະເບີ້ແມ, ມີຄົນສຸດທ້າຍທີ່ຈະເປັນຄົນຕົ້ນ,
ແລະມີຄົນຕົ້ນທີ່ຈະເປັນຄົນສຸດທ້າຍ. ລູກາ 13:29, 30.

ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກຊ່ອນເຮັດຂອງຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດ ຊຶ່ງອອກເຄື່ອງໝາຍທາງສາມປະການ.
ເຄື່ອງໝາຍທາງປະການທຳອິດ ແລະ ປະການສຸດທ້າຍ ແມ່ນຄວາມຜິດຫວັງ.
ໄລຍະເວລາລະຫວ່າງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ຂ່າວສານແຫ່ງການຮ້ອງໃນເວລາທຸ່ງຄົນ
ແມ່ນເວລາແຫ່ງການຖ້າຄອຍ. ນັບຈາກການຮ້ອງໃນເວລາທຸ່ງຄົນ ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍທາງປະການທີສອງ
ໄລຍະເວລານັ້ນແມ່ນເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາ. ໄລຍະເວລາຊຶ່ງເປັນເວລາແຫ່ງການປະທັບຕານັ້ນ

ສິນສຸດລົງທຶຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງສຸດທ້າຍ.

ປະຫວັດສາດທຶຖືກປົດບັງຂອງສຽງຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດ ບັງຊື່ຫຼັກໝາຍສາມປະການ.
ຫຼັກໝາຍທຳອິດແລະຫຼັກໝາຍສຸດທ້າຍ ຄືການເປີດຂອງອຸບມຸງສົບໃນເວລາແຜ່ນດິນໄຫວ.
ໄລຍະເວລາລະຫວ່າງການເປີດຂອງອຸບມຸງສົບອັນທຳອິດ ແລະຂ່າວສານຂອງສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄືນ
ແມ່ນເວລາແຫ່ງການຖ້ຳຊ້າ. ນັບຈາກສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄືນ ຊຶ່ງເປັນຫຼັກໝາຍທີສອງ
ໄລຍະເວລານັ້ນແມ່ນເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາ. ໄລຍະເວລາທີ່ເປັນເວລາແຫ່ງການປະທັບຕານັ້ນ
ສິນສຸດລົງທຶການເປີດຂອງອຸບມຸງສົບອັນສຸດທ້າຍ.

ພະຍານສອງປະການນີ້ຂອງສາມຂັ້ນຕອນແຫ່ງປະຫວັດສາດອັນເລີ່ມລັບຂອງຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດ
ຍັງໄດ້ຮັບຄຳພະຍານຢືນຢັນໂດຍການສົນພຣະຊົນແລະການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດດ້ວຍ.
ການເປີດອຸບໂມງເທື່ອທຳອິດ
ໄດ້ຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດເຂົ້າສູ່ອຸບໂມງແຫ່ງນ້ຳ,
ອຸບໂມງສຸດທ້າຍຄືໄມ້ກ້າງແຂນ. ລະຫວ່າງການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດກັບໄມ້ກ້າງແຂນ,
ພຣະຄຣິດໄດ້ປະກາດຂ່າວສານຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນເວລາທຸ່ງຄືນ.
ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ການປະກາດນັ້ນສຳເລັດໃນໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນ. ຫຼັງຈາກໄມ້ກ້າງແຂນ,
ໃນຕົວບຸກຄົນຂອງພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ,
ຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນເວລາທຸ່ງຄືນໄດ້ຖືກກ່າວຊ້ຳອີກເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນ
ຈົນເຖິງການຕາຍຂອງສະເຕຟານ.

ພະຍານສອງຄົນໃນພຣະນິມົດ ບົດທີສິບເອັດ
ໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້ປະກາດຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຍາມທຸ່ງຄືນເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນ.
ຈາກນັ້ນ ພວກເຂົາຖືກຂ້າ ແລະຖືກປະໄວໃນຖະໜົນເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນ
ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະຖືກໃຫ້ຄືນມີຊີວິດອີກ ແລະໄດ້ຮັບອຳນາດ.

ພວກເຮົາຈະດຳເນີນການພິຈາລະນາຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ຕົວໄປໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ຖ້າຫາກບໍ່ມີການຫັນໃຈກັບຄືນຢ່າງແທ້ຈິງຂອງຈິດວິນຍານມາຫາພຣະເຈົ້າ;
ຖ້າຫາກລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດອັນສຳຄັນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບຸກຈິດວິນຍານໃຫ້ມີຊີວິດຜ່າຍວິນຍານ;
ຖ້າຫາກຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນວ່າຍຶດຖືຄວາມຈິງບໍ່ໄດ້ຖືກຂັບເຄື່ອນໂດຍຫຼັກການທິດສະດີຈາກສະຫວັນ,
ເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກເຊື້ອພັນອັນບໍ່ເນົາເປືອຍ ຊຶ່ງມີຊີວິດແລະຕັ້ງຢູ່ເປັນນິດ.
ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດວ່າເປັນຄວາມປອດໄພພຽງປະການດຽວຂອງຕົນ;
ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ລອກແບບພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ, ບໍ່ກະທຳວຽກງານໃນພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ,
ເຂົາກໍເປືອຍກາຍ, ເຂົາບໍ່ໄດ້ສ້ວມເສື້ອຄຸມແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງ.
ຄົນຕາຍມັກຖືກເຮັດໃຫ້ຜ່ານໄປດັ່ງກັບວ່າເປັນຄົນມີຊີວິດ; ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ກຳລັງດຳເນີນການສ້າງສາລະຄວາມ
ລອດຕາມສົງທິເຂົາເອີ້ນວ່າຄວາມລອດຕາມແນວຄຣິດຂອງຕົນເອງນັ້ນ,
ບໍ່ໄດ້ມີພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳການຢູ່ໃນເຂົາ ທັງໃຫ້ບຳຖະໜາ
ແລະໃຫ້ກະທຳຕາມທີ່ເປັນທຶພຣະທັມຂອງພຣະອົງ.”

“ຊົນຊົນນີ້ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນຢ່າງຊັດເຈນໂດຍຫຸບເຂົາແຫ່ງກະດູກແຫ້ງທີ່ເອເຊກຽນໄດ້ຫັນໃນນິມົດ.”
Review and Herald, January 17, 1893.